

добры манеры за женѣтъ; както знаешъ той е настойникъ на Иона.

— Заведи ма при нея.

— Тя не е добръ; тя сега не е въ себе си отъ гнѣвъ и негодованіе, а пакъ и азъ немамъ позволеніе да правѣмъ нѣщо отъ своѣж волѣж; и когато Арбакъ наложи на мене пазяньето на тѣзи стаи а) рече ми явне «единъ урокъ трѣба да ти дамъ веднажъ за вынѣгы до когато си у мене на служба, не трѣба нито да гледашъ, нито да чувашъ нито да мислишъ, една твоя способностъ искамъ послуханіето.»

— Че какво зло има ако видѣж Иона!

— И туй азъ незнамъ да ти кажѣмъ, но ако искашъ другаръ, ето азъ, моя мила, съмъ даже готовъ, защото живѣмъ пустинашкый животъ ограниченъ въ стаята си; и поже е думата за туй . . . ты си тессалійка, ты може да познавашъ нѣкоя игра за развлечения, твойтъ съотечественици сѣ въ туй прочуты, може да умѣешъ да гледашъ за щастіе или каквато друга весела и пріятна игра познавашъ.

— Мълчи, робе, немамъ расположеніе да отговарямъ на глупоститѣ ти, но ако познавашъ нѣщо за сегашното положеніе на Главка, кажи го, ще та слушамъ съ благодареніе.

— Знамъ че Арбакъ отиде да посредствува на сѣдбата му. Ще пострадае аѣнианинѣтъ!

— Защо?

— Защото уби жреца Апкида.

— А! извика Недія като си тури рѣцѣтъ на челото. Чухъ нѣщо за туй, но не точно; но кой ще посмѣе и единъ косъмъ отъ главата му да земе?

— Левѣтъ, вѣрвамъ.

— Махни са! каквы лоши прокобяваніе излѣзватъ изъ устата ти!

— Казахъ и казвамъ че ако той са докаже повиненъ левѣтъ ще бѣде неговъ наказатель, освѣнь ако бѣде тигрътъ.

Недія подскочи като че остра стрѣла прониза сърцето ѣ и отчаянно извика; тя колѣнчи предъ роба, заговори му тѣй жално щото и неговата твърда душа са смия.

— О, речи ми че са шегувашъ, че не е истинно туй което ти каза! говори! говори!

а) Въ кѣщята на богатѣтъ сѣкій редъ стаи имаше особень занадзиратель слуга.